

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De purificandis affectibus. Qui se hodie non purificat, se magis inquinat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

TRES ALIÆ VERITATES PRACTICÆ DE
PURIFICANDIS AFFECTIBUS.

PRIMA VERITAS PRACTICA.

Qui se hodie non purificat, magis inquinat

RATIO est quia ille se magis inquinat qui fidē & simulatē aliquem religionis actum exercet. Sed qui se hodie non purificat, fidē & simulatē exercet illum Religionis actum, quo benedicti gestantur Cerei. Ergo & se magis inquinat, si non se ante purificet. Unde profectō agnoscitur, quanta sit hodie necessitas purificandi affectus nostri; & quā apertē S. Jacobus dixit: Purificate corda, duplices animo.

Prima propositio nihil habet difficile, quod exponatur fultus; Nam sese is manifestē magis inquinat qui peccato peccatum addit: tum verō quisque peccatum peccato addit, quando in Dei cultu & seruitio fingit se esse qui non est, fingit se humilem, qui est superbus, vel obedientem, qui est contumax, vel uno verbo, subditum Christo, qui Christo in multis resistit, hoc est enim agere Hypocritam & Dolosum quem abominatur Dominus. *Va vobis hypocrita, quia similis estis sepulchris dealbati, quæ à foris parent hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus Mortuorum, & omni spurcitia.*

SE D quis se hodie non purificat, fidē & simulatē exercet illum religionis actum, quo benedicti gestantur Cerei.

Hæc secunda propositio non ita quidem videtur clara, & fultus declaranda esset quā hic tractetur, sed ex his paucis facilē cætera colligentur. Primo indicandum quis sit ille actus religionis si bene exerceatur, nempe est professio quædam publica, qua testatur coram Deo & hominibus, Christum Dominum esse verum illud lumen quod dixit Simeon ad revelationem Gentium, & gloriam Israelitici populū; Nos per ejus gratiam & per Evangelii communicationem illo esse lumine sic illustratos, ut quod Christus dixit fideliter credamus, & pro ea fidelitate parati simus mori ac deficere, sicut cera deficit à facie ignis, & toti velimus consumi & impendi in illius obsequium, qui nos de tenebris vocavit in admirabile lumen suum. Ac proinde Ecclesia dum ceros benedicit, sic Deum invocat in hunc finem: *qua exstinctos annua tribuit devotione venerari, interius affi qui gratia sua luce concedo: Haynesius pars prima.*

ut purgato mentis oculo ea cernere possimus qua sibi sunt placita.

Sic itaque si affecti essemus interiorius, sicut exterius profitemur, insignis esset Religionis actus quia sic, ut dictum est, profitemur nos totos vel esse Christi, sicut agnoscimus nos illius esse totos; quod maximē proprium est Christianæ Religionis. *O Domine quia ego servus tuus: ego servus tuus & filius ancilla tua. Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis:*

Quod si è contra interiorius, quædam sint in animis nostris, quæ huic externæ Professioni repugnent & adversentur, si quidam fortè sint, ut revera multi sunt, depravati affectus, qui nos à Christi cultu & obsequio tam longè avocent, quam virtus & vitium longè disiuncta sunt; nonne fidē & simulatē à nobis ille actus religionis exercebitur? Nonne falso dicemus nos esse Christi, cum verè illius non simus? Nonne erimus illi duplices animo, quos S. Jacobus alloquitur, nisi quod etiam imperat, corda nostra purificemus? Quid est enim esse duplicem animo, nisi fictum & simulatum coram Deo, sicut ait Sapiens; *Ne accesseris ad eum duplici corde,* Quando scilicet interiora cordis non respondent exterioribus, quando ut ait David, *Labia dolosa in corde & corde locuti sunt:* Quando, ut describit Prophetas, *falsi sunt quasi arcus dolosus,* qui nempe non rectè tendit in scopum, sed emissam sagittam in emitentem retorquet potius quam in locum destinatum. Sic enim apertè S. Augustinus, jam supra semel auditus, ac iterum, *Deprehenderis & detegeris Christiane,* quando aliud agis & aliud profiteris, Id est, in eo agnosceris verus aut fictus Christianus, quando cæteræ actiones non respondent Professioni Christianæ quam præ te fers: quando profiteris te esse Christi servum, nec tamen Christo servis: quando fateris te probè nosse quid illi debeas, nec tamen reddis quod debes non defectu potestatis, sed affectu voluntatis opposito, quem nisi purificaveris, te fictum & simulatum facit eo tempore, quo sincerius & verius esset procedendum, nempe in sacro Religionis actu,

Kk

QVAM-

Mat. 4.

Mat. 23.

1. Pet. 2.

Ps. 119.

Mat. 4.

Eccl. 10.

Ps. 119.

Osee 7.

Tract. de

Symb. ad

Catech.

QUAMOBREM Veritas quæ de majori hodie contrahendo cordis inquinamento proponitur, nisi cor ipsum purificetur, evidenter patet. Nam qui sic fide & simulatè agit, se manifestè inquinat, cum illa cordis duplicitas sit nova cordis impuritas: atque ita necessario ex his duobus alterutrum hodie nobis est eligendum quod S. Joannes futurum dixit: *Qui nocet noceat adhuc & qui in sordibus est, sordescat adhuc: & qui iustus est, iustificetur adhuc: & sanctus sanctificetur adhuc.* Nempe qui ritè, qui sincere, qui puro mētis affectu religiōis debitum servitutis exolvere sit paratus, quemadmodum præ se fert hodie in hac annua Cereorum celebritate, Sanctus ille est qui sanctificatur adhuc, Qui verò impuros & depravatos gerit affectus, hic in sordibus est, & sordescet adhuc.

Quæ certè Consideratio digna est quæ attentius expendatur; nam si vel de sola majori Puritate & sanctitate comparanda nunc ageretur, satis quidem esset ad acuendos nostros animos ex tantæ rei pretio; sed cum aliud subest, & alterutrum necessario additur, nisi sit puritas major, erit major impuritas; quis tam parum sui studiosus, hanc novam hodie velit contrahere notam & maculam, ut qua die magis purificari debuit, magis fuerit inquinatus? Si *salivæ* unguentis in quo salietur? Si *sal* in sulfure fuerit, in quo illud condetur? Id est, si media illa quæ sunt apta & ordinata purificandis animis inquinantur, quibusnam aliis ipsa modis purgabuntur? Aut non erat gestandus hodie sacer ille Cereus, quo tuam in Christum fidem producebas, aut affectus interior erat per purgandum, quo fides illa vera esset & sincera, non ficta & adumbrata. Licet enim tibi videaris nihil affinxisse, nihil dissimulasse: si tamen affectus interior non is fuit, qualem oportet ejus esse qui se totum esse Christi profitetur, nihil nisi ficta & simulata fuit illa Professio; nihil nisi exterior fuit religionis species & umbra pietatis, quæ sola dum habetur, ait Apostolus, *vera virtus abnegatur.*

Audi eundem de hoc nostro interiori statu differentem, qui ad externos religionis actus est adhibendus: *Accedamus*, inquit, *cum vero corde, in plenitudine fidei, affersi corda à Conscientia mala, & abluti corpus aqua munda: Quasi diceret, tam puro corde nos esse tum oportet, quam cum*

baptismi gratiam & innocentiam suscepimus. Sic venturum Christum ad mundanda corda nostra, Propheta ille prædixit qui auditus est in hodierno Sacro: *Ipse, inquit, quasi ignis conflagans, & quasi herba fullonum, & sedebit conflagans & emundans argentum, & purgabis filios Levi, & calcabis eos quasi aurum, & quasi argentum.* Id est, sicut aurum & argentum purgantur separatione metalli vilioris, quod ipsis admixtum erat, sic purificantur corda, dum affectu semoventur à terrenis & mundanis. Quod alia similitudine S. Joannes præcursor, exprimebat cum diceret, *eu-um Ventilabrum in manus suas, & permundabis aream suam, & congregabis triticum suum in horreum, palam autem combures igni inextinguibili.* O quis tum sensus impuri cordis? quis porro animus jam jam morituri Christiani, quando Religiosus ille Cereus in hunc extremum sinem domi aservatus, ad manus ejus inferetur, quasi testimonium illius fidei quam professus est hodie. Poteritne tum non recordari sui hodierni status? poteritne vero recordari & non reformidare iudicium suæ perfidiæ, suæ desidiæ, qua magis ac magis tordescere voluit quam purgari?

Ruga mea testimonium dicunt contra me, dicebat beatus Job, At quid per rugas, nisi duplicitas designatur, inquit S. Gregorius? Ruga itaque sunt sancta Ecclesia, omnes qui in ea dupliciter vivunt, qui fidem verbis clamant, operibus denegant. Et post pauca: Has autem rugas in electo suo Sancta Ecclesia non habet, quia videlicet nesciunt aliud de se foris ostendere, & insus aliud habere. Unde verè egregius prædicator dicit: ut exhibeat ipsa sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam; Maculam quippe & rugam non habet quæ & turpitudine operis, & duplicitate sermonis caret.

Vide eundem, tertia parte Pastoralis, admonitione duodecima.

